

se společností pracovní smlouvu, kterou se zavázala vykonávat ve společnosti funkci samostatného technicko-hospodářského pracovníka v zásobování.

S odůvodněním, že se paní Nováková měla na valné hromadě konané v lednu 2005 vyjádřit, že „materiál, který měla pro společnost zajistit pro první čtvrtletí 2005, tato s. r. o. nedostane,“ protože ona jej „poskytne svému novému zaměstnavateli“, doručila společnost paní Novákové okamžité zrušení pracovního poměru. Ta podala žalobu o neplatnost tohoto okamžitého zrušení spolu s uplatněním nároku na příslušná peněžitá plnění.

Prvoinstanční soud žalobě vyhověl s odůvodněním, že vytýkaný skutek nebyl prokázán. Odvolací soud vyšel ze zjištění, že všichni společníci byli současně jednatelem společnosti a že společenská smlouva nepředpokládala, že by mezi nimi a společností mohl vzniknout zaměstnanecký vztah. Uzavření pracovní smlouvy tedy nebylo možné, a pokud k němu došlo, jedná se o právní úkon neplatný. Pracovní poměr, který nevznikl, nemůže být tedy ani zrušen. Zamítl proto žalobu s odůvodněním, že jsou v ní uplatněny nároky pojmově spojené s existencí pracovního poměru – a není-li pracovní poměr, nelze tyto nároky uplatnit.

Je názor odvolacího soudu správný?

Příklad 51. (Vážný 10 372)

Odpovědnost jednatele za škodu

Podle společenské smlouvy ve znění pozdějších změn a dodatků platilo ve vztahu k s. r. o. *Marion* následující: společnost byla založena třemi společníky, každým s peněžitým vkladem 3,5 milionu Kč. Základní kapitál společnosti činí 10 500 000 Kč. Podle čl. V. smlouvy má společnost jediného jednatele, který je oprávněn ke všem úkonům, vyjma těch, které podléhají rozhodnutí valné hromady. Podle čl. VI. podléhá schválení valné hromady mj. „koupě nebo prodej movitých nebo nemovitých věcí, pokud nejde o zboží, s nímž podnik obchoduje a pokud jejich cena přesahuje 10 % základního kapitálu, a rovněž i změna takových smluv k tíži společnosti.“

František Bílý byl jako jeden ze společníků zvolen dne 13. 6. 1996 jednatelem společnosti. V této funkci prodal v červenci 1996 nespolečnickovi Vilému Holému jednu ze dvou provozoven společnosti s veškerým inventářem za 520 000 Kč. Ostatní společníci žalují V. Holého o neplatnost smlouvy o prodeji části podniku a současně i F. Bílého o náhradu škody s tím, že jednatel porušil společenskou smlouvu a smlouvu o prodeji provozovny nepředložil valné hromadě k předchozímu schválení. Škodu spatřují žalobci v tom, že cena provozovny byla podhodnocena. Předkládají znalecký posudek, podle něhož provozovna měla spolu s inventářem cenu o 630 000 Kč vyšší, než za jakou byla prodána. Žalovaný jednatel se brání tím, že nevěděl, že provozovna má takovou cenu, že její cena byla sjednána dohodou a že společnost naléhavě potřebovala hotové peníze.

Jaké skutečnosti musí soud vyšetřit a podle jakých zásad má postupovat, aby ve věci správně rozhodl?

Společník, který se jednání valné hromady nezúčastnil, podal návrh na určení neplatnosti usnesení. Argumentuje tak, že K. Houška nemohl uplatnit dva hlasy, protože podle společenské smlouvy podíly děditelné nejsou, podíl A. Houšky tedy na jeho syna přejít nemůže, a proto zde ani § 116 odst. 2 ObchZ aplikovat nelze. Musí být postupováno podle § 116 odst. 3 ObchZ s důsledky z toho plynoucími. Protože na valné hromadě bylo hlasováno v rozporu se zákonem, přičí se i přijaté usnesení zákonu, a tudíž je neplatné.

Bude jeho námitka u soudu úspěšná?

Příklad 55. (PR, 1995, č. 12, s. 496 a násl.)

Smlouva o převodu obchodního podílu

Pan Houška jako společník s r. o. *Matador* převedl smlouvou svůj obchodní podíl na p. Bílého a ukončil tak svoji účast na společnosti. V den účinnosti převodní smlouvy představovala účast na čistém obchodním majetku společnosti reprezentovaná tímto obchodním podílem 750 000 Kč (§ 61 odst. 1 ObchZ). Smlouva o převodu obchodního podílu byla uzavřena písemně, podpisy účastníků byly úředně ověřeny, převáděný obchodní podíl byl ve smlouvě konkrétně určen a František Bílý jako nabyvatel ve smlouvě výslovně prohlásil, že přistupuje ke společenské smlouvě a ke stanovám společnosti *Matador*. Valná hromada s. r. o. s převodem podílu souhlasila. Změna v osobě společníka byla zapsána do obchodního rejstříku.

Protože pan Houška neobdržel za převedený obchodní podíl úplatu, podal po marném upomínání proti (1) nabyvateli podílu p. Bílému a proti (2) s. r. o. *Matador* žalobu, kterou se domáhal, aby mu byla vyplacena částka 750 000 Kč.

Vůči kterému ze žalovaných bude žaloba úspěšná?

Příklad 56. (PPP, 1995, č. 11, s. 33 a násl.)

Důvody zrušení účasti společníka v s. r. o.

Pánové A. Houška a F. Bílý založili s p. Otto Schmidtem spol. s r. o. *Intertrans*. Na založení společnosti se první dva zakladatelé podíleli vklady po 200 000 Kč, p. Schmidt vkladem 600 000 Kč. Ve společenské smlouvě bylo sjednáno, že se k platnému přijetí jakéhokoli usnesení valné hromady vždy vyžaduje odevzdání dvou třetin hlasů všech společníků. Převody obchodních podílů mezi společníky i převod podílu na extranea byl podmíněn udělením souhlasu valné hromady.

Intertrans, s. r. o., byla založena za účelem provozu mezinárodního terminálového překladiště. Pan Schmidt měl zajistit zahraniční přepravce. Ve společenské smlouvě však tato jeho povinnost nebyla sjednána, p. Schmidt tento závazek převzal na první valné hromadě společnosti a byl o tom vyhotoven zápis, který i on podepsal. Svůj závazek však nesplnil a z celého projektu vybudování překladiště vůbec sešlo. Pan Schmidt se navíc odstěhoval neznámo kam. Pánové Houška a Bílý podali soudu návrh, aby ten zrušil ve společnosti jejich účast podle § 148 odst. 1 ObchZ. Odůvodnili jej tím, že třetí společník nesplnil svůj závazek, že účel, pro který společnost byla založena, nebyl naplněn, že oni nemohou bez souhlasu valné hromady převést své obchodní podíly na jiné osoby, a tak se členství v s. r. o. zprostit. Nepřítomnost třetího společníka vyvolává stav, kdy se valná hromada společnosti nemůže usnášet.